

प्रकाशकमन्त्रमेदात् अत्र बोधनमन्वाकुक्तावेद आम-
न्वणमन्लो त “मेरमन्तरकैलासहिमवच्छ्वरे गिरौ”।
इत्यादी प्रायुक्तदेवीपुराणे नवमीषष्ठग्रोवैवनामन्वणयोः
शृष्टकत्वाभिधानाच्च। ततस्य षष्ठग्रासुभयकरणेऽपि पत्ती-
प्रवेष्यपूर्वदिने सायंषष्ठीलाभे एकदैवोभयकरणम्।
यदा त पूर्वदिने सायंषष्ठीलाभः न परदिने सायंषष्ठी-
लाभः तदा पूर्वदिने सायंषष्ठीलाभस्तदा परदिने पूर्वाह्ने
षष्ठग्रां बोधनं “बोधयेद् विल्लशाखायां षष्ठग्रां दैर्यो फ-
लेषु च। सप्तस्यां विल्लशाखां तामाहृत्य प्रतिपूजयेत्”।
बोधनी द्वी बोध्यतेऽनया अत्र वा बुध—पित्र—करणे आधारे
वा ल्यट्। १पिप्पल्लां तथा हि शूर्चक्षर्तो बोध्यते। २का-
र्दिक्षुक्तैकादशां तत्र हि हरेबैधनम्। “गयनोबोधनी-
मध्ये या कृष्णैकादशी भवेत्। सैवोपोष्टा स्त्रहस्येन नात्या
कृष्णा कदाचन” इति तिथ्यादितः। “तावद्वर्गजन्मि ती-
र्थानि वाजिसेधादयो महाः। मधुरात्यां पित्रा विष्णो-
र्धान् नायाति बोधनी” हरिमक्षिविलासे पद्मापुरवचनम्।
बोधवासरम् ६८०। १हरिबोधनदिने कार्त्तिकशुक्लैका-
दश्याम् २तत्कर्त्तव्ये व्रते च। “जन्माप्रवृत्ति यत् पुण्यं
नरेणोपार्जितं भुवि। दृष्टा भक्ति तत् सर्वं न कला
बोधवासरम्” हरिमक्षिविरसष्टुतस्तद्युप०।
बोधान त्रिं बुध—आनन्द्। १विच्छ्रेणीप्रती शब्दर०।
बोधि पु० बुध—इन्। १समाधिमेदे २पिप्पलदृक्षे ३बुद्धमेदे
मेदि० ४घोषे लिका०। ५ज्ञातरि त्रिं। [अथ ए०
बोधितक्तु पु० कर्म०। अश्वत्थाङ्के हेमच०। बोधिद्वामादयो-
बोधिसत्त्वं न० बोधि बोधयुतं सत्त्वम्। बुद्धमेदे हेमच०।
बौद्ध न० बुद्धिन प्रोक्तमण्। ३बुद्धशास्त्रमेदे तत्त्वं शास्त्रं प्रथमं
द्वहस्यतिना प्रयुक्तं तत्त्वं बुद्धावतारे प्रपञ्चितम्। यथोक्तं
मत्स्यपु० २४ अ०।
“आयुषो नङ्गमः उबो द्वद्वयसी तथैत च। रजिद्वनो
विषयमा च वीराः पञ्च भहरथाः। रजेः उत्तरत-
ज्ञे राजेयसिति विश्वतम्” इत्युपक्रमे “रजिएत्वैक्षण-
किञ्च बडादिन्द्रस्य दैमवम्। वज्रभागच्च राज्यज्ञ तपोबल
शुणाच्चितैः। राज्याद् भद्रसदा शक्तो रजियुवैनिपी-
डिः। प्राह वाचस्यतिंदीनः पीडितोऽभिर रजेः स्तैः।
न यज्ञभागो राज्यं मे निर्जितस्य बृहस्तते।। राज्य-
खाभाय मे यत्तं विषद्वस्त्रं विषयाधिपि। ततो बृहस्तति:
शक्तमकरोदुबलदर्पितम्। अङ्गशान्तिविभानेन पौडि-

कैन च कर्मणा। गत्वाथ मौह्यासाम् रजिषुवान् बृह-
स्तति। जिनधर्मं समासाय नेदवाह्न्ये स वेदवित्।
वेदविद्योपरिभृतांश्वकार धिष्याधिपि। वेदवाह्न्यान् परि-
ज्ञाय हेतुवादसमन्वितान्। जघान शको वज्रेण सर्वान्
धर्मबहिष्कृतान्। तदधीते वेत्ति वा पुनः च्यते। २तच्छ-
त्राध्यायिनि इतदेत्तरि च त्रिं। बुद्धशब्दे तत्त्वातं दर्शितम्।
बौद्ध ए० बुधस्याप्त्यम् शैषिकोऽण्। बुधात्मजे पुरुषविष्वेषमा।
बोधायन पु० बोधस्य गोवापत्यम् आङ्गिरसभित्तम् इज्।
ततो यूनि इज्जन्त्वात् फक्। यूनि बोधगोवापत्ये
छापिमेदे तेन च कल्पत्वस्यपूर्वतित्वं लक्षा।
बोधि पु० बोधस्य गोवापत्यमाङ्गिरसभित्तम् इज्। बोधस्यगो-
वापत्ये आङ्गिरसभित्ते आङ्गिरसे तु यज्। बोध्य इत्येव
बोध्य पु० बोधस्य गोवापत्यमाङ्गिरसः यज्। आङ्गिरसे बोध-
गोवापत्ये तद्वगीता च भा० शा० १७दश० दर्शिता वथा
“बोध्य उवाच। उपदेशेन वज्रान्मि नात्तुशास्त्रीह कञ्चन।
लक्षणं तस्य वज्रेऽहं तत्त्वयं परिष्वयताम्। पि-
ष्ट्वाक्तुररः सर्पः सारङ्गान्वेषण्यं वने। इनुकारः कु-
मारी च गङ्गेते शुरवो मम”। भौष्ण उवाच “आशा-
बलवती राजन्नैराश्यं परमं सुखम्। आशां निराशां
कला तु सुखं स्वपिति पिङ्गलाः। सामिपं कुररं ददा-
बध्यमानं निरामिष्ये। आमिष्या परित्यागात् कुररः २
सुखमेधते। गद्वरम्भो हि इःखाय न सुखाय कला-
चन। सर्पः ३ परकलं वेद्यं प्रविष्ट्य सुखमेधते। सुखं
जीवन्ति सुनयो भैक्ष्यत्तिं समाचिताः। अद्रोहेष्यैव
भूतानां सारङ्गाः इव पञ्चिः। इनुकारोऽनरः कञ्चि-
द्विशावासक्तमानसः। समीपेनापि गच्छन्तं राजानं नाव-
बुद्धवान्। बह्नानं कलहो नित्यं इयोः सङ्गठनं
श्रुतम्। एकाकी विचरित्यामि त्रिमारीशङ्कोऽयथा।
बोधो देशमेदोऽभिजनोऽस्य शशिङ्कयाः ज्ञा। पित्रादि-
क्रमेण २तद्वेशवासिनि त्रिं।

ब्र(व्य)ध्य ताङ्गे दिवा० यर० लक० लनिट् ब्र(वि)व्यति
व्यध्या०(व्या)त्वीत् ब्र(वि)व्या०(व्या)व व्यायादित्वे लनि
व्यध्यत्वति। [चबुव्युष्ट त।
ब्रुष चतुर्सर्गे विभागे च चु० उभ० सक० सेट्। व्यध्यति—ते
ब्र(व)ण शब्दे व्या० यर० लक० सेट्। (ब्र)व्यति। चब्र०(व्)-
शीत०(व्)ब्राणीत्। कविकल्पद्वयेऽयमन्त्यस्तादि।
ब्रध्म पु० बन्ध—नक् बुधादेशः। १स्त्र्ये २चर्कड्जे चमरः।
शैषिवे हेमच०। ४दिने ५अश्वे निवरहुः ६क्षिप्तिमेदे